

Paprojektis
„Ugdymo kaita: mokytojų kompetencijų tobulinimas“
Nr. 004-LT0009-TES-2NOR-02-061/1VL-70

VIZITO Į NORVEGIJĄ DIENORAŠTIS 2010-09-19 – 2010-09-24

Pirmoji diena

Rugsėjo 19 dieną anksti ryte gimnazijos mokytojų komanda išvyko į Norvegiją tėti ir užbaigti paprojekčio „Ugdymo kaita: mokytojų kompetencijų tobulinimas“ darbų.

Kaip ir pirmoji grupė į Norvegiją skridome lėktuvu.

Melsvų ežerų sietuva ir saulėtas dangus rodos mus vėl sugražino į vasarą....

Tikrą vasarą!

Šis botanikos parkas – dalis Elverumo miško muziejaus, kur ne tik stabtelėjome pailsėti,

bet ir pavakarieniavome medžiotojų ir žvejų restorane.

Vakarop pasiekėme Trysilį. Miela Stinė rūpinosi mumis visą dieną, o rytoj dalyvausime ir jos pamokoje.

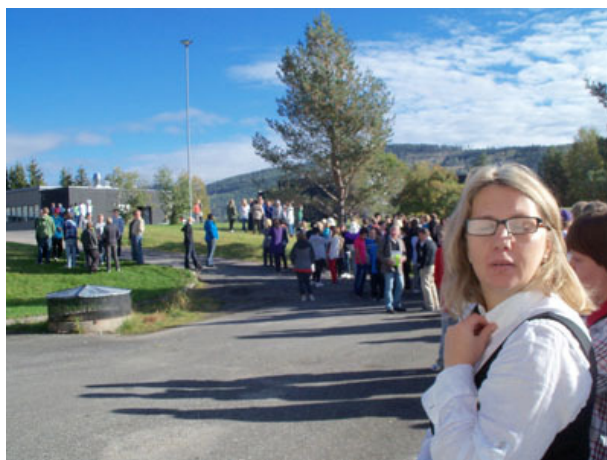

Antroji diena

Baltas rūkas jau kelias
Ties tamsia pakalne –
Šiltą tavo širdelę
Laikom savo delne, – Lietuva!

Laikom tai laikom, bet vis dėlto netikėtumai aplanko visus: evakuacija kilus gaisro pavojui.

Bet tai nesutrukdė Stine pravesti puikią IKT pamoką, kurioje dirbo visi.

Pasimokę PhotoStory paslapčių, mes neleisime niekam manyti, kad tik atostogaujame ir domimės tik tarptautiniais kelmų grybavimo ypatumais.

Grybavom, bet nenusigrybavom: visam laikui įsiminėm, kur auga akmenų medžiai...

Trečioji diena

Po viską nuprausiusio nakties lietaus vėl nušvito saulė. Todėl taip smagu buvo pasidalinti į grupes ir lankytis pamokose. Ypač sužavėjo Rune F.Olsen, socialinių mokslų mokytojo darbas su moksleiviais.

Padirbėję diskutavome bibliotekoje ir vaišinomės kava.

Tačiau Tamarai kavos nepakako: kai nori, netrunki – pyragėlį surandi!

Tikslų pogrupis uoliai plūso prie „protingosios“ lentos. Šalia jos ir patys tobulėjome, vadovaujami Jorno.

Dirbom dirbom – netingėjom, - ir Kalėdos mums atėjo!
Stažuotės šeimininkai mus nustebino, pavaišinę Norvegijos Kalėdų stalo patiekalais.

Antroje dienos pusėje diskutavome apie mokytojų kompetencijas ir būtinybę kiekvienam pradėti nuo savęs ir rodyti iniciatyvą kiekvienoje veikloje.
Būtent tokį mokytojo veiklos modelį akcentavo St. Erik, pristatydamas Trysil mokyklos patirtį.

Leisdamiesi takeliu nuo mokyklos, grožėjomės Trysil vaizdais, o mūsų dvasia kilo aukštyn lyg kalnų paukštė...

Laikas lyg upės vandenys nenumaldomai plaukia tolyn, artindamas vakarą.
Tačiau tirštėjančias sutemas miela sutikti prie bendro vakarienės stalo.
Sėdime su Trysil kolegomis, bet širdyse juntame Jus, mielieji biliūniečiai!

Paprojekčio USB.

Ketvirtoji diena

Pažintis su Trysil, Hammar ir ugdymo sistema.

Dar vakar buvo vasara, atrodo,
Ir volungės balselis toks skardus,-
O šiandien minus trys, bet mes,
Nors rytas - šaltas, ūkanotas -
Į mokslo pradžią žengiame kartu...

Trysil pradinėje mokykloje buvome džiugiai sutikti...

Trysil pradinukai padėjo sugrįžti į vaikystę ir suprasti, kad ne tik pasakose galima net po devyniais patalais pajusti žirni ir suvokti mokyklos paskirties esmę...

Jungtinis Trysil ir Anykščių mokytojų autokaravanas maršrutu Trysil-Hamar.

Pakeliui pro debesis išlindo saulė, bet net ir jos šviesa nublanko tradicinių norvegų amatų spindulingoje auroje (pažintis su rankų darbo šventinės atributikos artele).

Apie ją ir kalbėjomės Hamar apskrities švietimo centre.

Vizitas Hamar Katedraskole įrodė, jog ugdymo procese viskas turi būti daroma tam, kad teiktų malonumą ir praktinę naudą: siuvami drabužiai spektakliams, remontuojami automobiliai, gerinami sporto pasiekimai etc.

Apsilankę Domkirkeodden'e, diriguojami Sigrid, atlikome lietuvių liaudies dainą "Saulutė nusileido".

Iki saulės laidos vis dėlto suspėjome apžiūrėti vienuolyno vaistažolių sodą ir susipažint ne tik su naudingaisiais, bet ir su nuodingaisiais augalais.

Šioje nuostabaus ežero pakrantėje turėjo stovėti 20 aukštų dangoraižis turtingiems turistams, o mes čia palydime dieną drauge su Trysil ir Hamar žmonėmis, apgynusiais negalinčią apsiginti gamtą...

Penktoji diena

Rytas. Jaudulio bangom pulsuojančias širdis vėsina minkšto rūko skraistė, kylanti nuo upės į padūmavusius kalnus.

Jaudulys nurimo, nes jį padėjo įveikti puiki įžanga: norvegų muzikos akordai atvėrė sielą ir nuteikė baigiamajam konferencijos darbui.

Iš pradžių – dalykiška, žaisminga, bet labai išsami Tamaros ataskaita.

Ji suteikė drąsos kiekvienai pasisakyti ir atskleisti savo požiūrį į bendradarbiavimo galimybes ir perspektyvas.

Išsakydamos savo nuomonę, pasidžiaugusios galimybe bendradarbiauti ir plėsti kultūrinę bei ugdomąją patirtį, įteikėme atminimo dovaną – Anykščių panoramą – kaip ženklą, kad projektas taptų tiltu, jungiančiu mokyklas, kultūras, tautas.

Trysil mokyklos požiūrį į projektą ir ateities perspektyvas analizavo tikras eruditas ir intelektualas, IKT profesionalas Sven Erik.

Konferencija baigėsi, atėjo pietų metas. Visada prisiminsime nuostabias akimirkas prie Trysil mokyklos pietų stalo, o jiems, mus priėmusiems ir kantriai mokiusiems, lietuviško stalo bei svečiavimosi tradicijas tegul primins lietuviškas lino rankšluostis, kaušas su midumi ir saldumynais.

...o paskutinė vakarienė? Ji visada paslaptina, kupina mistikos, siurprizų, netikėtų atsivėrimų, kurie visada iki galo neišpasakojami ir lieka paslapyje....

Šeštoji diena

Apie šventinę vakarienę...

Nors buvome nusiteikę pradėti šventę iškilmingoje aplinkoje, buvome pritrenkti, kai šeimininkai kategoriškai pareikalavo apsirengti steriliais darbo drabužiais ir patiems pasigaminti vakarienę.

Dirbome labai stropiai, o iškilus problemoms gaudavome išsamią konsultacinę pagalbą.

Galų gale trijų patiekalų vakarienė paruošta, o stalas padengtas išradingos serviravimo komandos.

Bendras darbas įtikino, kad abiejų šalių komandos geba puikiai bendradarbiauti, o tai akivaizdžiai patvirtina Rune ir Tamaros apranga (beje, spalvos dera ir tinka).

Vakaronė baigėsi ir viešbutis vėl atvėrė savo svetingą glėbį.

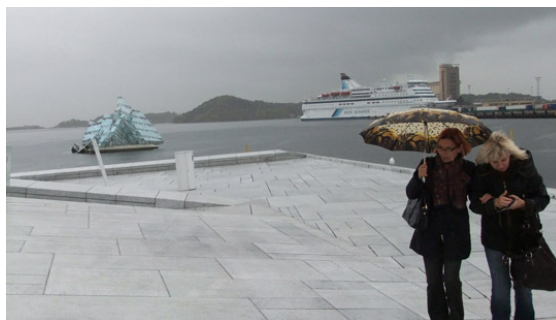
Vėl namo, vėl namo – kelias bėga paskubom, kraujo balsas šaukia vėl namo....

Iki Oslo belikus vos trisdešimčiai kilometrų, mūsų didžiojo autobuso valytuvai pervargo nuo nesiliaujančio lietaus ir tik dėl to buvo iškviesti VIP mersedesai. Jais ir baigėme kelionę į sostinę.

Oslas mus pasitiko liūtimi, kurią supratome kaip apgailestavimą dėl mūsų išvykimo.

Didvyriškai besiremndamos viena į kitą, įveikėme vandenyje skęstančius operos šlaitus.

Pasigrožėjome operos interjeru ir miesto panorama, pasijutę lyg prabangiam okeaniniame laineryje.

Ir visai neįsivaizdėme, kad Norvegijos parlamentas nepasirūpino saulėtesniais orais.

Oslo gatvelės spinduliavo ramybę ir net lietaus teikiamą grožį...

Kai draugas šalia, vidinė širdžių šiluma gali išdžiovinti bet kokią liūtį ir įžiebtį šypseną.

Būtent dėl to viskas aplinkui pražysta gražiausiomis spalvomis

Nors liūtis kėsinosi paplauti net monarchijos pamatus, mes nesudrebėjome ir pasiekėme valdžios olimpą – karališkuosius rūmus.

Karalių galybės apakinti, bet nesugniuždyti deramai nulenkėme ... skėčius.

Pasidžiaugę trumpa viešnaga Osle, atsisveikinome su visą dieną mus lydėjusia ištvermingąja Trysil mokyklos direktore Liv ir išvykome namo.

O visiems mums namai – vaisingas gyvybės medis.

